

MIROSLAW BORUTA

Tożsamość człowieka prawnego. Przewodnik po sieci

Socjologia polityki, a w szczególności socjologia partii i ruchów politycznych, pozwala dzisiaj na dokładne określenie obszaru tożsamości *człowieka prawnego*, dla którego zasadniczy krąg wartości zamyka się w słowach Bóg – Honor – Ojczyzna.

Obszary dyskusji (dyskursów), ich społeczno-kulturowe wymiary, są łątwo mierzalne, choć niekiedy (jak to wśród środowisk prawicowych bywa) pewne punkty widzenia zdają się wykluczać inne. Stawiam tutaj wręcz tezę, że wolność dla człowieka prawicy ociera się niekiedy o niemożność znalezienia części wspólnej z kimś kto różni się od niego szczegółem, drobiazgiem. Najczęściej jednak to właśnie ten szczegół czy drobiazg jest „najważniejszy” i o kompromisie „mowy być nie może”. Pisałem o tym już wcześniej, analizując prawą stronę polskiej sceny politycznej w połowie lat 90. ubiegłego stulecia (Boruta 1997: 175–192).

I jeszcze jedno tytułem wstępu. Rzadko sięgam po tematykę współczesną. Teksty o Polakach za granicą w okresie międzywojennym, o idei niepodległości wschodnich sąsiadów Rzeczypospolitej czy o socjologii nazwiska (tekst z pogranicza socjologii, genealogii i Internetu)¹ pozwalały uchwycić zjawiska i procesy społeczne zamknięte, skończone, niuansowane współcześnie jedynie ze względu na odmienności interpretacyjne wynikłe z terażniejszych kontekstów znaczeniowych.

Tekst niniejszy powstaje natomiast po raz trzeci. Pisać przed katastrofą rządowego samolotu pod Smoleńskiem 10 kwietnia 2010 roku, pisać pod koniec tegoż kwietnia i pisać teraz, na początku czerwca (w środku prezydenckiej kampanii wyborczej) to znaczy pisać trzy różne teksty. Przynajmniej trzy różne części wstępne. Terminy wydawnicze są jednak nieubłagane i kolejnej wersji nie będzie.

Pierwszy człon tytułu niniejszego artykułu (*tożsamość człowieka prawnego*) nawiązuje do językowych wymiarów debaty publicznej, w której takie

¹ Nawiązuję tu chociażby do pracy magisterskiej poświęconej życiu i działalności Polaków na Litwie, Łotwie, na Białorusi i Ukrainie oraz w Czechosłowacji w latach 1922–1939 (na podstawie materiałów wytworzonych przez środowisko międzywojennego Instytutu Badań Spraw Narodowościowych w Warszawie) oraz do książek: *Wolni z wolnymi, równi z równymi. Polska i Polacy o niepodległości wschodnich sąsiadów Rzeczypospolitej*, Wydawnictwo „Arcana”, Kraków 2002 i *Nazwisko: tożsamość i więzi rodzinne. Interdyscyplinarne konteksty socjologii rodziny*, Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków 2008.

słowa jak (alfabetycznie): ludowcy, pisowcy, platformerści czy postkomuniści stanowią często całościowe desygnaty idei i poglądów politycznych poszczególnej partii i środowisk sympatyków tych partii.

Jest nawiązaniem do obszaru problemów badanych przez socjologię języka (dyskursów czy narracji, by użyć modnych – w ostatnich latach – sformułowań). Analiza tekstów opisujących Platformę Obywatelską, książek Tomasa Borejzy, czy Jerzego Roberta Nowaka pokazuje, że terminy tam używane na opisanie środowiska PO to najczęściej: „platformiści” czy „platformerzy”, a środowiska PiS – „pisowcy” bądź „pisowczycy”². Z kolei Wojciech Krzysztof Szalkiewicz zauważa termin „pisuary” i przeciwstawia mu termin „tuskmeni” (Szalkiewicz 2007), zupełnie nie zauważając (używanych na forach internetowych) wielu wyrazów rozpoczynających się na po..., i tu w sposób nagły zakończę ten wątek, odwołując się jedynie do dosyć łagodnego słowa „PO-tłuczeni”. Podobne zagrożenia: „powiemy, że jest PiS-owcem. To wszak najgorsza obelga. To go skompromituje. W kraju, gdzie mamy partię mainstreamową i partię «gorszą»” – dostrzega publicysta, Piotr Zaręba (2010).

Oczywiście wielość tych określeń w języku potocznym, mówionym i pisanim jest spora, przykłady można więc mnożyć i wymyślać: dyskurs radiomaryjny, socjologia ireneuszokrzemińska, informacje gazetowyborcze, michnikowszczyzna, peeselowskie, eseldowskie...

Jednakże nie w mnożeniu tych określeń tkwi zamysł tego wstępu, a w ukazaniu sylabicznej i znaczeniowej (konotacyjnej) niesymetryczności określeń obu najważniejszych dziś partii politycznych w Polsce.

Najbardziej popularnym i używanym przez polityków Platformy Obywatelskiej słowem – określeniem jest „pisowski”, np. pisowskie przemówienie, pisowski minister czy też pisowski rząd. Nie dość, że „zgrabne”, dwusylabowe to jeszcze i opatrzone grymasem twarzy czy specyficzną intonacją ma sugerować nagromadzenie wszelkich możliwie negatywnych cech środowiska politycznych adwersarzy.

Stąd też i potrzeba, wypowiedziana na stronach omawianego tutaj wortalu (portalu dedykowanego, jednotematycznego) „bho966.republika.pl” (Bóg Honor Ojczyzna 966–2010), wprowadzenia do języka określeń „peole” i „peolski”. Pozwolą one na uzyskanie równowagi w dyskusjach i polemikach. Wracając do przykładu: pisowskie przemówienie, pisowski minister czy też pisowski rząd będzie miał swój symetryczny odpowiednik w sformułowaniach peolskie przemówienie, peolski minister czy też peolski rząd. Poziom grymasów twarzy czy specyficznej intonacji należeć już będą do osobistych umiejętności dyskutanta czy polemisty.

² Nie piszę tutaj o pozycjach politologicznych, chociażby takich jak *Platforma Obywatelska*, pod redakcją M. Migalskiego, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2009, a raczej o publicystyce politycznej której język jest najlepszą ilustracją wzmiankowanego zagadnienia, por.: T. Borejza, *PO-PiS. Pozorna opozycja*, Instytut Wydawniczy „Książka i Prasa”, Warszawa 2009; J.R. Nowak, *Platforma obłudników*, Wydawnictwo MaRoN, Warszawa 2009; R.A. Ziemiakiewicz, *Czas wrzeszczących staruszków*, Fabryka Słów, Lublin 2008.

Jeżeli postawimy tezę, iż wortal „bho966.republika.pl” stanowi prawidłowe odzwierciedlenie wyborów *człowieka prawego* i potrafi „udzielić odpowiedzi” na pytania jakie gazety czyta, na które strony www zagląda, w jakich spotkaniach i z kim bierze udział, a wreszcie gdzie poszukuje przyjaznych mu środowisk, wystarczy teraz dokonać przeglądu zawartości i zbadać jego wewnętrzną, ideową spójność z hasłem – kluczem zaproponowanym na początku.

Witryna podzielona jest na działy (podstrony): Akcje społeczne, Albowiem (strona główna – index), Fundacje, Galeria Radości, Galeria Wstydu, Gazety i Wortale, Humor i Satyra 1, Humor i Satyra 2, Kościół, Książki i Wydawcy, Ludzie, Lustracja, Okna Życia, Peolska i Peole 1, Peolska i Peole 2, Peolska i Peole 3, Polityka, Prezydent, Radio i Telewizja, Rezolucja, Rodzina, Środowiska, Telefonnia, Uczelnie Wyższe, Unia Europejska, Urzędy oraz Zespół.

Oczywiście nie będę omawiał zawartości wszystkich części, zawsze przecież można tam zaglądnąć³, skoncentruję się jedynie na merytorycznie najważniejszych.

Strona zatytułowana „Albowiem”, strona wstępna czy też, pisząc inaczej, motto wortalu odwołuje się do słynnego zdania Jarosława Kaczyńskiego z 21 marca 2007 roku: „Warto być Polakiem, warto, by Polska trwała”, wygłoszonego w Sejmie podczas konferencji „Dotrzymujemy słowa. Prawo i Sprawiedliwość dla Rodziny”. Zdjęcie koszulki z hasłem „Warto być Polakiem, warto, by Polska trwała” można odnaleźć także w dziale zdjęć Galeria Radości.

Strona zawiera także wiersz Jana Lechonia „Hymn Polaków z zagranicy” z 1936 roku oraz fragmenty programu „Prawa i Sprawiedliwości” z 2009 roku⁴.

Fundacje polecane przez wortal to:

Fundacja „Lux Veritatis” (<http://www.luxveritatis.pl>), Fundacja „Nasza Przyszłość” (<http://www.fnp.pl>), Fundacja „Pamiętamy” (<http://www.fundacjapamietamy.pl>), Fundacja Veritas et Scientia (<http://www.vetsc.org>) oraz Fundacja Vita Familiae (<http://familiae.pl>), a więc te, które odwołują się bezpośrednio do wartości katolickich, rodzinnych i pamięci historycznej.

Czasopisma polecane przez wortal (warto dodać, że część z nich ma jedynie wersję elektroniczną) to:

ABCNET – odtrutka na media (<http://www.abcnet.com.pl>), Arcana (<http://www.arcana.pl>), Fronda.pl (<http://www.fronda.pl>), Gazeta Polska (<http://www.gazetapolska.pl>), Glaukopis (<http://www.glaukopis.pl>), Głos. Tygodnik Katolicko-Narodowy (<http://www.glos.com.pl>), Krakowska Gazeta Internetowa (<http://www.krakowska.info>), Magazyn Familia (<http://www.magazynfamilia.pl>), Międzynarodowy Przegląd Polityczny (<http://www.mpp.org.pl>), Najwyższy Czas (<http://nczas.com>), Nasza Polska (<http://np.wolnapolska.pl>), Nasz Dziennik (<http://www.naszdziennik.pl>), Niezależna.pl (<http://www.niezalezna.pl>), Niezależna Gazeta Polska. Nowe Państwo (<http://miesiecznik.niezalezna.pl>), Opcja na prawo (<http://www.opcja.pop>).

³ <http://www.bho966.republika.pl> (dostęp: 4 czerwca 2010).

⁴ <http://www.pis.org.pl/unit.php?o=partia&p=docs> (dostęp: 4 czerwca 2010).

Tożsamość człowieka prawego. Przewodnik po sieci

pl), Polonia Christiana (<http://www.poloniachristiana.pl>), Tygodnik Katolicki Niedziela (<http://www.niedziela.pl>), Tygodnik Solidarność (<http://www.tygodniksolidarnosc.com>) oraz Źródło. Tygodnik Rodzin Katolickich (<http://www.zrodlo.krakow.pl>).

W zestawie tytułów zwraca uwagę rozszerzenie pola zainteresowań wortalu na czasopisma zarówno liberalne (Unii Polityki Realnej), jak i związane (NSZZ „Solidarność”), a także lokalne (choćby Krakowska Gazeta Internetowa). Brak jest jednak „Gościa Niedzielnego” czy wydawanych od maja 2010 roku „Rzeczy Wspólnych”, miesięcznika środowiska polskich republikanów⁵.

Kolejnym, interesującym działem wortalu „bho966.republika.pl” są książki i wydawcy. Uwagę surfującego po sieci czytelnika przykuć mają tytuły: „Dyktatura relatywizmu” Roberto de Mattei, „Platforma obłudników” Jerzego Roberta Nowaka i „Demokracja bez korzeni” Andrzeja Waśki, a także oferty księgarń „Antyk” (<http://ksiegarnia.antyk.org.pl>), „Dextra” (<http://dextra24.com>) i „Multibook” (<http://www.multibook.pl>). Wszystkie te księgarnie prezentowane są jako patriotyczne i katolickie, wydające literaturę w obronie polskiej tradycji, cywilizacji łańciskiej i Kościoła katolickiego („Antyk”), historyczną, konserwatywną, ekonomiczno-socjologiczną, chrześcijańsko-narodową oraz religijną („Dextra”), a także wszystkie tytuły wydawnictw pravicowych w Polsce („Multibook”).

Polecane wydawnictwa to „Arcana” (<http://www.arcana.pl>), „Nortom” (<http://www.nortom.pl>), „Von Borowiecky” (<http://ksiegarnia.vb.com.pl>) i „Wektory” (<http://www.wydawnictwowektory.pl>). O Wydawnictwie „Arcana” możemy się dowiedzieć, że zostało założone w 1994 roku w Krakowie. Jego głównym zadaniem było ponowne stworzenie solidnej podstawy dla tradycyjnych religijnych i politycznych wartości we współczesnej kulturze, jak również odbudowa intelektualnych podwalin polskiego konserwatyizmu. Przez lata swej obecności Wydawnictwo „Arcana” zdołało osiągnąć wyróżniającą pozycję w polskim krajobrazie kulturalnym i jest obecnie uważane za jedno z najbardziej prestiżowych wydawnictw w kraju. Od 1995 roku ukazuje się dwumiesięcznik „Arcana”, a recenzje dotyczące pisma pojawiają się regularnie w najbardziej wpływowych polskich środkach przekazu.

Natomiast wydawnictwo „Nortom”, założone w 1992 roku, specjalizuje się w wydawaniu książek o tematyce patriotycznej, polskiej literatury pięknej zwłaszcza mało znanej, książek z zakresu historii Polski, w tym dotyczącej kresów wschodnich Rzeczypospolitej oraz książek z zakresu polityki, ze szczególnym uwzględnieniem polskiej myśli narodowej. Publikuje również książki o tematyce katolickiej oraz dla dzieci i młodzieży. Wydawnictwo od momentu założenia skutecznie usuwa białe plamy, zwłaszcza z zakresu historii Polski i polityki⁶.

⁵ Por. <http://goscieniedzielnny.wiara.pl> oraz <http://rzeczywspolne.pl> (dostęp: 4 czerwca 2010).

⁶ Uzupełnieniem do tego zdania, a szczególnie do sformułowania o „usuwaniu białych plam” może być przypomnienie, że w latach 2000–2006, nakładem Polskiego Wydawnictwa Encyklopedycznego w Radomiu, ukazała się *Encyklopedia „Białych plam”* (tomy I–XX).

Jedną z najbardziej interesujących socjologicznie kategorii (podstroi, zakładek), z których składa się wortal są „Ludzie”, czyli sylwetki artystów, dziennikarzy, księży, naukowców (historycy, politologowie, socjologowie), polityków, społeczników, ludzi wokół których gromadzą się ich czytelnicy, słuchacze czy widzowie. Tutaj wystarczy tylko wymienić te imiona i nazwiska: Wojciech Cejrowski (<http://www.cejrowski.com>), Sławomir Cenckiewicz (http://pl.wikipedia.org/wiki/Sławomir_Cenckiewicz), ks. Waldemar Chrostowski (<http://www.radiomaryja.pl/audycje.php?id=20032>), Marek Ciesielczyk (<http://m.ciesielczyk.salon24.pl>), Leszek Długosz (<http://www.leszekdługosz.pl>), Barbara Fedyszak-Radziejowska (http://pl.wikipedia.org/wiki/Barbara_Fedyszak-Radziejowska), Piotr Gontarczyk (http://pl.wikipedia.org/wiki/Piotr_Gontarczyk), Piotr Jakucki (<http://piotrjakucki.salon24.pl>), Marek Jurek (<http://www.marekjurek.pl>), Grzegorz Kucharczyk (http://pl.wikipedia.org/wiki/Grzegorz_Kucharczyk), Ryszard Legutko (http://pl.wikipedia.org/wiki/Ryszard_Legutko), Stanisław Michalkiewicz (<http://www.michalkiewicz.pl>), Marek Migalski (<http://www.migalski.eu>), Joanna Najfeld (<http://mamproces.pl>), Andrzej Nowak (<http://www.wprost.pl/autorzy/?A=133>), Jerzy Robert Nowak (<http://www.jerzyrobertnowak.com>), Paweł Paliwoda (<http://www.pawelpal.da6.prothost.com/wordpress>), Anna Pawełczyńska (http://pl.wikipedia.org/wiki/Anna_Pawełczyńska), Wojciech Reszczyński (http://pl.wikipedia.org/wiki/Wojciech_Reszczyński), Tomasz Sakiewicz (http://pl.wikipedia.org/wiki/Tomasz_Sakiewicz), Krzysztof Skowroński (http://pl.wikipedia.org/wiki/Krzysztof_Skowroński), Filip Stankiewicz (<http://filipstankiewicz.salon24.pl>), Krzysztof Wyszowski (<http://www.wyszowski.com.pl>), ks. Tadeusz Zaleski-Isakowicz (<http://www.isakowicz.pl>), Rafał Ziemkiewicz (<http://blog.rp.pl/ziemkiewicz>) i Andrzej Zybertowicz (<http://zybertowicz.pl>).

Fragment wywiadu z ostatnim z listy, Andrzejem Zybertowiczem, socjologiem, dr. hab., profesorem Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu zamieszczony jest w dziale „Polityka”. Na pytanie: „Czyli sytuacja wygląda na beznadziejną?” pada odpowiedź: „Nie, ponieważ społeczeństwo polskie jest podzielone. Są ci, którzy są gotowi zapłacić wysoką cenę za odbudowę silnego państwa, za odbudowę tożsamości narodowej, i ci, którzy nie rozumieją, że to jest ważne dla mobilizacji dobrobytu. Ta mobilizacja byłaby mniej kosztowna, gdyby podstawowe instytucje państwa nie były uwikłane w konflikt interesu”⁷.

Dział ten zawiera również wskazania Konferencji Episkopatu Polski dla polityków:

Kto zaś chce zaangażować się w politykę, niech pyta szczerze przed Bogiem, czy się do tego nadaje. Zawsze obecna w Kościele nauka o czystości intencji obowiązuje także w tym wypadku. Nie godzi się angażować w politykę, jeżeli nie chce się służyć wspólnemu dobru Narodu, a szuka się tylko osobistych i partyjnych korzyści. Głęboki szacunek i szczerza troska o dobro Najjaśniej-

⁷ Całą rozmowę publikuje „Nasza Polska” 9 VI 2009, nr 23 (710), s. 1, 18–19.

szej Rzeczypospolitej, za której istnienie i wolność tyle pokoleń płaciło krwią, łzami i trudem codziennego zmagania, powinny kierować wszelkimi działaniami (Konferencja Episkopatu... 2009: 88 p. 142).

Całość kończy anonimowy tekst „Jak zmanipulowano wybory 2007 roku”⁸, czyli omówienie dokumentu „Kampania społeczna. Zmień kraj. Idź na wybory. Raport o przebiegu kampanii i rekomendacje na przyszłość”⁹.

Wortal „bho966.republika.pl” odnajduje też zestaw audycji radiowych i telewizyjnych wartych posłuchania i obejrzenia. Są to po pierwsze – Radio Maryja (<http://www.radiomaryja.pl>) i Telewizja „Trwam” (<http://www.tv-trwam.pl>), a po drugie – wybrane audycje telewizyj publicznej: Antysalon Ziemkiewicza (<http://www.tvp.pl/publicystyka/polityka/antysalon-ziemkiewicza>), Bronisław Wildstein przedstawia (<http://www.tvp.pl/publicystyka/polityka/bronislaw-wildstein-przedstawia>, archiwalne już Cienie PRL-u (<http://www.tvp.pl/publicystyka/polityka/cienie-prlu>), Misja specjalna (<http://www.tvp.pl/publicystyka/magazyny-reporterskie/misja-specjalna>), Pod prasą (<http://www.tvp.pl/publicystyka/polityka/pod-prasa>)¹⁰ i Warto rozmawiać (<http://www.tvp.pl/publicystyka/tematyka-spoeczna/warto-rozmawiac>).

Interesującym przyczynkiem w tym dziale jest zaprezentowanie stacji telewizyjnej Bielsat TV (<http://www.belsat.eu/generator.php?p=1,5,61>). Jak podano na stronie stacji jest ona pierwszą niezależną telewizją na Białorusi:

[...] która rozpoczęła nadawanie 10 grudnia 2007 roku, w Światowy Dzień Praw Człowieka. Projekt przygotowywany był w TVP już od czerwca 2006 roku pod kierunkiem Agnieszki Romaszewskiej-Guzy. Telewizja Polska współpracowała między innymi z członkami Białoruskiego Stowarzyszenia Dziennikarzy, które w uznaniu swoich starań zostało wcześniej uhonorowane przez Parlament Europejski Nagrodą Praw Człowieka imienia Andrieja Sacharowa. Od samego początku projekt jest wspierany również przez Fundację Wolność i Demokracja (organizacja niedochodowa, realizująca projekty na rzecz demokracji na Białorusi). Bielsat TV – to telewizja, którą tworzą Białorusini dla Białorusinów, w ich ojczystym języku¹¹.

Mało znanym dokumentem prezentowanym na stronach wortalu jest rezolucja uczestników konferencji „Polska po XX latach 1989–2009”, zorganizowanej 11 grudnia 2009 roku w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej. Jej początek to oświadczenie, że:

⁸ Omówienie to znaleźć można na stronie <http://niepoprawni.pl/blog/80/jak-zmanipulowano-wybory-2007-roku> (dostęp: 4 czerwca 2010).

⁹ Tekst raportu znaleźć można na stronie: <http://www.sendspace.pl/file/3suPhHXy> (dostęp: 4 czerwca 2010).

¹⁰ Program „Pod prasą”, autorska audycja Tomasza Sakiewicza, redaktora naczelnego „Gazety Polskiej”, został ostatnio, po raz kolejny usunięty z anteny (ostatni program, zapisany na stronach internetowych TVP 1, nosi datę 28 marca 2010 roku).

¹¹ Informacja za stronę www Bielsatu, adres powyżej.

[...] przedstawiciele środowisk patriotycznych zgromadzeni na zaproszenie Anny Walentynowicz w Sejmie RP, po dogłębnej dyskusji analizującej przemiany, jakie dokonały się w ubiegłym dwudziestolecu oraz stan obecny naszej Ojczyzny, stwierdzają: 1. Wolność i niepodległość wywalczone wysiłkiem wielu pokoleń są dziś zagrożone przez władzę elit wywodzących się z układu „okrągłego stołu”. Najbardziej dotkliwym w naszym codziennym życiu jest wszechobecność kłamstwa i propagandy pogardy dla społeczeństwa, tradycji narodowej, wartości chrześcijańskich. Przejawia się to także w bezpardonowym ataku na media publiczne oraz zwłaszcza na niezależność Instytutu Pamięi Narodowej¹².

Pod dokumentem widnieją podpisy Anny Walentynowicz, Józefiny Hryniewicz, Andrzeja Gwiazdy, Andrzeja Nowaka, Antoniego Macierewicza i Krzysztofa Wyszowskiego.

Podobny charakter jak podstrona „Ludzie” ma podstrona „Środowiska” prezentująca paletę inicjatyw, instytucji, organizacji czy partii politycznych reprezentujących prawą stronę polskiego życia społecznego i politycznego. Są to: Inicjatywa Małopolska im. Króla Władysława Łokietka (<http://www.lokietek.pl>), Instytut Edukacji Narodowej (<http://www.ien.pl>), Katolickie Stowarzyszenie Dziennikarzy (<http://www.ksd.media.pl>), Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość (<http://www.kppis.pl>), Kluby „Gazety Polskiej” (<http://www.klubygp.pl>), Liga Polskich Rodzin (<http://www.lpr.pl>), Młodzież Wszechpolska (<http://www.mw.org.pl>), Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” (<http://www.solidarnosc.org.pl>), Ośrodek KARTA (<http://www.karta.org.pl>), Ośrodek Myśli Politycznej (<http://www.omp.org.pl>), Polska Federacja Ruchów Obrony Życia (<http://www.prolife.com.pl>), Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka (<http://www.pro-life.pl>), Powiernictwo Polskie (<http://www.powiernictwo-polskie.pl>), Prawica Rzeczypospolitej (<http://prawicarzeczypospolitej.org>), Prawo i Sprawiedliwość (<http://www.pis.org.pl>), Ruch Przełomu Narodowego (<http://www.rpn.com.pl>), Ruch Społeczny Naprzód Polsko! (<http://naprzodpolsko.pl>), Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe (<http://www.skok.pl>), Stowarzyszenie Kultury Chrześcijańskiej im. Ks. Piotra Skargi (<http://www.piotrskarga.pl>), Stowarzyszenie Warsztaty Idei Obywateli Rzeczypospolitej (<http://www.warsztatyidei.pl>), Stronnictwo „Piaś” (<http://www.pslpiast.org>), Towarzystwo Nauczycieli Szkół Polskich (<http://www.polskaedukacja.pl>) i Unia Polityki Realnej (<http://www.upr.org.pl>).

Wortal określa także polską scenę polityczną na podstawie wyników wyborów z 9 czerwca 2009 roku do Parlamentu Europejskiego i pisze: Komitet Wyborczy Platforma Obywatelska RP (ugrupowanie o mentalności wasalnej „większe” – zdobyło 25 mandatów), Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość (ugrupowanie patriotyczne, polskie „większe” – zdobyło 15 mandatów), Koalicyjny Komitet Wyborczy Sojusz Lewicy Demokratycznej – Unia Pracy

¹² Tekst rezolucji znajduje się na stronie internetowej Antoniego Macierewicza: http://www.antonimacierewicz.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=272&Itemid=72 (dostęp: 4 czerwca 2010).

(ugrupowanie o mentalności wasalnej „mniejsze” – zdobyło 7 mandatów), Komitet Wyborczy Polskie Stronnictwo Ludowe (ugrupowanie patriotyczne, polskie „mniejsze” – zdobyło 3 mandaty).

Tutaj warto zwrócić uwagę na „odwrócenie sojuszy” i stworzenie w Sejmie koalicji rządowej PO i PSL, a więc – według nomenklatury wortalu – ugrupowań o odmiennej wizji patriotyzmu. Lecz, co ciekawsze – i bardziej wygodne dla rządzącej koalicji – w opozycji pozostały dwie partie, które „nie powinny potrafić się porozumieć”.

Na tej samej stronie opisana została także frakcja parlamentarna „Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy” (<http://www.ecrg.pl>), czyli – według oświadczenia:

Grupa Parlamentu Europejskiego, kierująca się w swojej działalności poszanowaniem praw jednostki, zasad wolnego rynku oraz suwerenności państw członkowskich UE. Zasady te zostały zawarte w Deklaracji Praskiej, która stała się podstawą ideologiczną grupy. W skład frakcji wchodzi posłowie do Parlamentu Europejskiego z Prawa i Sprawiedliwości, Partii Konserwatywnej, Obywatelskiej Partii Demokratycznej, a także przedstawiciele innych partii łącznie z 8 krajów Unii Europejskiej¹³.

Jest tu także spis nowych europosłów, reprezentujących „Prawo i Sprawiedliwość”, a całość treści zawartych na tej podstronie więńczy wywiad z prof. dr. hab. Ryszardem Legutką, który opisuje zarówno samą grupę parlamentarną, jak i preferowaną przez nią wizję zjednoczonej Europy. Warto zacytować tutaj fragment:

Wszyscy jej członkowie podpisali się pod deklaracją praską, która optuje m.in. za wolnym rynkiem, zmniejszeniem podatków i udziału rządu, podkreśla znaczenie rodziny, suwerenności państw narodowych i sprzeciwia się unijnemu federalizmowi. Musimy jeszcze trochę poczekać, zanim wypracujemy swoje stanowisko, jesteśmy bowiem – tak jak inne frakcje – dość zróżnicowani. Nie jest żadną tajemnicą, że brytyjscy konserwatyści są podzieleni na dwie grupy: jedną możemy nazwać konserwatywną, w drugiej znajdują się zwolennicy klasycznego liberalizmu. Pierwszą ważną decyzją, jaką przyjdzie nam podjąć, jest sprawa wyboru przewodniczącego Komisji Europejskiej. Jose Manuel Barroso ma poparcie chadeków, ale do ponownej elekcji mogą mu być potrzebne nasze głosy. Będziemy z nim toczyć rozmowy na ten temat [...] Najbardziej nie podoba mi się i wzbudza we mnie największe opory mówienie o europejskim demosie. Pełni on mniej więcej taką samą funkcję, jaką miał w marksizmie światowy proletariatus. To jest fikcja! Ani jednego, ani drugiego nie ma i nie będzie. Nie ma nawet języka europejskiego i jest raczej mało prawdopodobne, że nastąpi masowy powrót do łaciny i greki (choć nie ukrywam, że bardzo by mi się to podobało). Odwoływanie się do europejskiego narodu i budowa europejskiego superpaństwa są bardzo szkodliwe. Pcha nas to w kierunku nieodpowiedzialnych i destrukcyjnych projektów i zaprzepaszcza bardzo pozytywny dorobek Unii, jakim jest sam proces integracyjny. Ci, którzy sprzyjali temu procesowi, teraz protestują, bo nie taka miała być wizja wspólnej Europy.

¹³ Por. http://www.ecrg.pl/pl/o_nas (dostęp: 4 czerwca 2010).

I dalej:

Od naszej samodzielności politycznej będzie zależeć to, czy przestaniemy być tylko klientami. Niezwykle drażni mnie myślenie, że Bruksela za nas wszystko załatwi, tylko musimy być spolegliwi i grzecznie się pod wszystkim podpisywać. A to wcale nieprawda. Nie cieszymy się, że jakaś wielka firma otwiera u nas swoją filię, myślimy o tym, żeby to nasze firmy otwierały swoje filie w Europie¹⁴.

Ostatni dział strony „bho966.republika.pl” to wizytówki czterech instytucji państwa polskiego CBA, IPN, NIK i RPO z ich krótkimi wizytówkami: Centralne Biuro Antykorupcyjne (<http://www.cba.gov.pl>), które „zostało powołane jako służba specjalna do spraw zwalczania korupcji w życiu publicznym i gospodarczym, w szczególności w instytucjach państwowych i samorządowych, a także do zwalczania działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa”. Instytut Pamięci Narodowej (<http://www.ipn.gov.pl>) do którego zadań „należy gromadzenie i zarządzanie dokumentami organów bezpieczeństwa państwa, sporządzonymi od 22 lipca 1944 do 31 lipca 1990 roku, prowadzenie śledztw w sprawie zbrodni nazistowskich i komunistycznych oraz prowadzenie działalności edukacyjnej”, Najwyższa Izba Kontroli (<http://www.nik.gov.pl>), która zobowiązana jest, „jako naczelnny organ kontroli państwowej, do kontrolowania organów państwa i innych jednostek – powinna więc spełniać najwyższe wymagane standardy jakości, a powinnością kontrolerów jest kierowane się fundamentalnymi zasadami i wartościami: służby społeczeństwu i państwu, obiektywizmu i bezstronności, otwartości i stałości ocen oraz etyki i perfekcji zawodowej” oraz Rzecznik Praw Obywatelskich (<http://www.rpo.gov.pl>), czyli „konstytucyjny, niezależny i niezawisły organ ochrony prawnej, który działa na podstawie art. 208–212 Konstytucji oraz ustawy z dnia 15 lipca 1987 roku o Rzeczniku Praw Obywatelskich. Zadaniem Rzecznika jest stanie na straży wolności i praw człowieka i obywatela określonych w Konstytucji i innych aktach normatywnych”.

Spis powyższy warto uzupełnić, zawartym na podstronie „Prezydent” opisem jeszcze jednej instytucji – Biuro Bezpieczeństwa Narodowego (<http://www.bbn.gov.pl>), które „służy Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej pomocą oraz wsparciem w wykonywaniu jego zadań w zakresie bezpieczeństwa i obronności”.

Na zadane, we wstępie do zasadniczej części tekstu, pytanie należy odpowiedzieć: tak. Wortal mieści się w wyznaczonym obszarze znaczeń. Weryfikacja tej tezy nastąpi również podczas konfrontacji z podobnymi opracowaniami, poświęconymi panoramie różnorodnych podmiotów polskiej sceny politycznej i wielości społecznych debat.

Opis kolejnych stron i wortalu internetowych, których głównym zadaniem jest zbieranie informacji na temat określonego obszaru, spójnego zestawu tematów i poglądów w dziedzinie polityki i socjologii polityki, a docelowo ich

¹⁴ Wywiad publikuje portal niezalezna.pl: <http://niezalezna.pl/article/show/id/22404> (dostęp: 4 czerwca 2010).

porównawcza panorama, może być interesującym przyczynkiem (i pomocą) do badań nad polskim życiem politycznym.

Jaki zatem ogólny obraz tożsamości polskiej wynika z panoramy informacji i przedstawić zawartych w omawianym wortalu? Przede wszystkim jest to polskość mocno tkwiąca w dziejach narodu polskiego i często odwołująca się do dumy z osiągnięć wielonarodowej I Rzeczypospolitej oraz historycznych kontynuacji dzieł stanowiących o wielkości Polski (powstań, walk o wolność waszą i naszą, osiągnięć ekonomicznych II RP, partyzantki II wojny światowej i powojnia, ruchów antykomunistycznych lat 70. i takowej opozycji po stanie wojennym).

Widać wyraźnie, że redakcja pragnie rozprawić się z popularnymi, „gazetowymi” mitami o rozdziale państwa i Kościoła, tak czy inaczej rozumianej świeckości lub laickości państwa oraz „modernizacji” (i to raczej modernizacji „kogoś” niż „czegoś”). Ukazana, dosyć obfita gama środowisk, osób i poglądów polecanych pozwala na utworzenie wstępnej sieci tworzących Polskę „prawą”, łączącą wartości uniwersalne – czyli te, które nigdy nie są przeszłe.

Gdyby rozpatrywać omawiany wortal w tych kategoriach należałoby stwierdzić, że nie ma tam mowy o żadnej wojnie polsko-polskiej, jest natomiast batalia o wzmocnienie polskich wartości narodowych wobec podejmowanych prób obniżania ich znaczenia z pozycji lewackich, a więc tym samym i antypolskich.

Literatura

- Borejza T., *PO-PiS. Pozorna opozycja*, Instytut Wydawniczy „Książka i Prasa”, Warszawa 2009.
- Boruta M., *Życie polityczne w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem kilku ostatnich lat*, [w:] *Zbiorowy portret Polaków. Współczesne społeczeństwo polskie w perspektywie socjologicznej*, red. nauk. G. Babiński i T. Paleczny, Kraków 1997.
- Boruta M., *Nazwisko: tożsamość i więzi rodzinne. Interdyscyplinarne konteksty socjologii rodziny*, Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków 2008.
- Boruta M., *Wolni z wolnymi, równi z równymi. Polska i Polacy o niepodległości wschodnich sąsiadów Rzeczypospolitej*, Wydawnictwo „Arcana”, Kraków 2008.
- Encyklopedia „Białych plam”*, t. I–XX, Polskie Wydawnictwo Encyklopedyczne, Radom 2000–2006.
- Konferencja Episkopatu Polski, *Służyć prawdzie o małżeństwie i rodzinie*, Warszawa 2009.
- Nowak J.R., *Platforma obłudników*, Wydawnictwo MaRoN, Warszawa 2009.
- Platforma Obywatelska* pod red. M. Migalskiego, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2009.
- Szalkiewicz W.K., *Słownik polityczny IV RP*, Oficyna Wydawnicza Atut, Wrocław 2007.
- Zaręba P., *Nazwijmy go pisowcem*, <http://www.rp.pl/arttykul/9157,436207>.
- Ziemkiewicz R.A., *Czas wrzeszczących staruszków*, Fabryka Słów, Lublin 2008.